

Надеждеч хвож . къроя възьмогши . стажаний родн-
тел на избѣгши . съ безъпътниими ликоуеши . прѣбнал
Параскеви . тѣмже нѣкленикъ тоунши по смрти . и твож моши
показа съ всѣкомъ блгожданіемъ . и вонѣми исплънены . хѣ
текъ дровка єгоже възлюби . єгоже въжделъ тои та иви.
тѣмже є¹⁾ и молни са . стадоу своемоу испрофен . ѿ хѣ бѣ
великъ млѣ : +

Въсплещате нов²⁾ празмолюбци . вѣло ликованіемъ . Пара-
скевин прѣхвалил . и вонекѣстнал прѣбнал . днѣ ѹви са
мкоже прѣждѣ скръвена . мкоже древо ѿ земя крѣть жи-
восныи . въ земи потаѣмъ ѡблуну са . тѣмже є є³⁾ по даљоу
уѣжде то и възпнѣмъ . покрыл ѿ ѿ всѣкоj вѣды . спаси
стадо ское всегда : +

На ѻрги прѣ . гла . д . Дивѣ єъ :
с . въ ѻрквахъ бѣте : апъ . ици . д . де-
ѣла . амъ . тръпа потрѣхъ га . єѵа .
д . дѣка . прѣ . раѣте са пра : +

L

Житие на св. Петка

отъ патриархъ Евтимия Търновски (извадки)

Още преди патриархъ Евтимия сж сѫществуvalи жития
на св. Петка — едното написано отъ патриаршеския дяконъ
въ Цариградъ Василика, XII в., и друго проложно. Срв. за
тѣхъ Kalužniacki, Zur älteren Paraskevalitteratur der Griechen,
Slaven und Rumänen. Wien 1899. Патриархъ Евтимий, под-
буденъ отъ царь Иванъ Шишмана, написалъ художествено
житие на светицата, чиито останки почивали въ българската
столица Търново. Това житие е запазено по доста преписи
и бѣ печатано въ чети-минеитѣ на Макария, въ Глас-
ник VIII, 131—141, въ Starine IX, 53—59, у Калужняцки,
Werke des Patriarchen von Bulgarien Euthymius, 59—77.
Най-старъ преписъ на житието отъ приживе на неговия авторъ
Евтимия се намира въ Зографския монастиръ, въ сборника
№ 103, II г 6. Ние ще печатаме другаде тоя преписъ, а
тукъ ще приведемъ само нѣкои извадки, които иматъ повече
исторически интересъ.

¹⁾ Надъ тѣмже є стои особенъ музикаленъ знакъ „—o—“²⁾ Буквата в е вмѣстена въ ф. Думата ще се чете: нови.³⁾ Надъ тѣмже є стои музикаленъ знакъ „—o—“